

დროშა

სურათებიანი დამატება

გაზეთის № 231. კვირა, 18 ოქტომბერი 1909 წ. დამატების № 41.

სალომე

დრამა ერთ მოქმედებად.

ოსკარ უალდისა.

(შემდგომი *)

2 ნაზარეველი. არა, კაპერნაუმში ორს უსინათლოს აუხილა თვალი...

1 ნაზარეველი. არა, ისინი კეთროვანნი იყვნენ. უსინათლონიც განკურნა. მთის მწვერვალიდან იგი ანგელოზებს ელაპარაკებოდაო,—ეს თურმე უნახავთ...

სადუკეველი. ანგელოზები არ არსებობენ.

ფარისეველი. ანგელოზები-კი არიან, მაგრამ არა მგონია, რომ იმ კაცს მათთან ესაუბროს...

იროდია. რა რიგ მალიზიანებენ! სულელები არიან! სრულიად გამოჩერჩეტებულან... (ფარეშს) აბა, ჩემი მარაო? (ფარეში მარაოს აწვდის) თითქო ოცნებობთ... ოცნებობა საჭირო არ არის... ოცნებით გატაცებულნი—აფადმყოფი ხალხია... (ფარეშს მარაოს გაატრეფს).

2 ნაზარეველი. იაირის ქალიც სასწაულით განკურნა...

1 ნაზარეველი. ექვს გარეშეა ეგ ამბავი, რაღა თქმა უნდა! მაგას არავინ უარპყოფს!

იროდია. ჭკუაზე შესცდა ეს ხალხი! დიდხანს შეჰყურებდნენ მთვარეს! უბრძანეთ, დაჩუმდნენ!

იროდია. იაირის ქალთან რაღა სასწაული მოახდინა?

1 ნაზარეველი. იაირის ქალი მკვდარი იყო. მან მკვდრეთით აღადგინა!

იროდია. განა მკვდრეთით აღადგენს ის კაცი?

ჯგუფი სტუდენტებისა, დაპატიმრებული არეულობისათვის მესამოცე წლებში.

პირველი რიგი (მარცხნიდან მარჯვნივ. სხედან): 1. კოვალევსკი; 2. ვეტუშევსკი, ავტორი მათემატიკის სახელმძღვანელოებისა; 3. იაკობ პეტრეს ძე ისარლიშვილი და 4. გულევინი.

მეორე რიგი (სხედან): 1. ნიკოლოზ იაკობის ძე ნიკოლაძე; 2. ინჟინერი ალხაზოვი; 3. ბესარიონ დოლობერიძე და 4. გიორგი წერეთელი.

მესამე რიგი (დგანან. მარცხნივ სამი ჯარის-კაცია. მათ შემდეგ): 1. აბელ ჩოლოყაშვილი; 2. „სოვრემნიკის“ თანამშრომელი პიეტროვსკი; 3. ფორტუნატოვი; 4. დავით ბესარიონის ძე დოლობერიძე; 5. ვლ. აპოლ. დუკელსკი და 6. კირილე ბეჟანის ძე ლორთქიფანიძე.

1 ნაზარეველი. ხალხმა ნახა, როგორ ესაუბრებოდა ის ანგელოზებს!..

სადუკეველი. არა ანგელოზთ...

1 ნაზარეველი. დიახ, მეფეო, იგი მკვდრებს აცოცხლებს ისევ!..

იროდია. მე არა მსურს! მაგას ნუ ჩაიდენს!.. მე ვუკრძალავ! ნებას არა ვრთავ მკვდრები გააცოცხლოს ხოლმე.

*) იხილეთ „დამატება“ N 40.

მოიძებნოს ის კაცი და ჩემგან გადაეცეს ბრძანება, რომ მე ვუკრძალოვ მას მკვდრების გაცოცხლებას!... ეხლა სად არის?

2 ნაზარეველი. ის ყველგან არის, მეფეო! მაგრამ მისი მონახვა ძნელი არის!

1 ნაზარეველი. ამბობენ, სამარიაში არის ამ ქადაგაო. მესია სამარელთა შორის არ მოველინება ქვეყანას. სამარელნი შეჩვენებულ არიან. მათ არც მსხვერპლის შეწირვა იციან ტაძარში...

2 ნაზარეველი. მან უკვე რამდენიმე დღის წინად დასტოვა სამარია. მგონია, ეხლა იერუსალიმის მიდამოებში უნდა იყოს.

1 ნაზარეველი. არა, იქ არ არის. იერუსალიმიდან ეხლა ხან ამოვლდი. ავერ ორი თვე არის, რაც მისი კვალი აღარ იციან!

იროდი. ეგ სულ ერთია. ის უნდა მოიძებნოს და ჩემი სახელით გადაეცეს მას, რომ ვუკრძალოვ მკვდრების აღდგენას. აქციოს წყალი ღვინოდ, განკურნოს კეთროვანნი და უსინათლონი... ამისი ნება აქვს, თუკი სურს!... მე წინააღმდეგი არა ვარ მაგისა. პირ-იქით, კეთროვანთა განკურნება—კეთილ საქმედ მიმაჩნია... მაგრამ ნებას არ მივცემ მკვდრების აღდგენისას!... საშინელება იქნებოდა, მკვდრები რომ სამარიდან ღებოდნენ!...

ხმა იოქანანისა. ა, ქალო მეძაგო, მრუმო! აჰა! ოქროს თვალებიანო ასულო ბაბილონისაგ!... აი, რას ამბობს ღმერთი! მიუშვით ზედ ბრბო! დაე, ლოდებით ჩაჰქოლოს ის ქალი ხალხმა!...

იროდია. უბრძანეთ, დაჩუმონ იგი!

ხმა იოქანან. დაე, შუბით განემირონ მხედართ მთავრებმა! დაე, ფართი გასტეკონ ეგ ღაცი!

იროდია. საზიზრობაა!

ხმა იოქანან. ასე აღმოვფხვრი უსჯულოებას ღვდამიწაზე, და აღარც ერთი ღიაცი არ წაჰბაძავს მაგის უმგზავსობას!

იროდია. ხომ გესმით, რას ამბობს ჩემზე? თქვენი მეუღლის შეურაცხყოფის ნებას რთავთ?

იროდი. მაგრამ იმას ხომ თქვენი სახელი არ უხსენებია?

იროდია. მერე რა არის? თქვენც კარგად გესმით, მაგ სიტყვებით მე შეურაცხყოფს. მე-კი თქვენი მეუღლე ვარ,— ხომ ასე არის?

იროდი. ღიას, ძვირფასო და ღირსეულო იროდიაგ! თქვენ მეუღლე ხართ ჩემი, და წინად ჩემი ძმის მეუღლე იყავით...

იროდია. მისი მკლავიდან თქვენ მომიტაცეთ!

იროდი. ჰო, მე უფრო ძლიერი ვიყავი... მაგრამ დავანებოთ ამას თავი! მე არ მინდა ამაზე ლაპარაკი. ეს იყო მიზეზი იმისა, რომ წინასწარმეტყველი საშინელ ამბებს ლაპარაკობდა. შეიძლება, უსაშინელესი უბედურების მიზეზიც ეს იყოს!... ნულა ვილაპარაკებთ ამაზე! კეთილშობილო იროდიაგ, ჩვენი სტუმრები გვაფიწყდება! დამისხი ღვინო, ჩემო საყვარელო! ღვინით აავსეთ ღიდი ვერცხლის და ქიქის ფიალები! მე კეისრის სადღეგრძელოს ვსვამ! აქ რომაელნი არიან, და კეისარის სადღეგრძელო უნდა დავლიოთ!...

ყველანი. კეისარი! კეისარი!

იროდი. ვერა ხედავთ, რა რიგ ფერმკრთალია თქვენი ქალი?

იროდია. რა გენაღვლებათ, ფერმკრთალია იგი თუ არა?!

იროდი. არასოდეს ასე ფერმკრთალი არ დამინახავს!

იროდია. ნუ უყურებთ იმას!

ხმა იოქანან. იმ დღეს მზე ძაძაში გაეხვევა! მთვარე სისხლივით წითლად შეიღებება... ვარსკვლავები ძირს, მიწაზე ჩამოცვივან, როგორც ღვინის მწვანე ნაყოფი სცივია ხოლო...

მე ძირს. და მიწიერ მეფეთ საშინელება მოველინებათ!..

იროდია. ა! ა! ნეტავ ენახო ის ღლე, ის რომ ამბობს, როცა მთვარე სისხლივით გაწითლდება, და ვარსკვლავები ძირს ჩამოცვივან, როგორც ღვინის მწვანე ნაყოფი! მთვარლისავით ლაპარაკობს ის წინასწარმეტყველი!... მისი ხმა ჩემთვის გესლია!... მეზიზღება მისი ხმა! უბრძანეთ, დაჩუმდეს!..

იროდი. არა, მე არ მესმის, რას ლაპარაკობს იგი? მაგრამ, შეიძლება, წინასწარმეტყველებაც იყოს ეს!?

იროდია. წინასწარმეტყველება მე არ მწამს. ის მთვარლისავით ლაპარაკობს!...

იროდი. შეიძლება, ღვთის ღვინით იყოს დამთვრალი!..

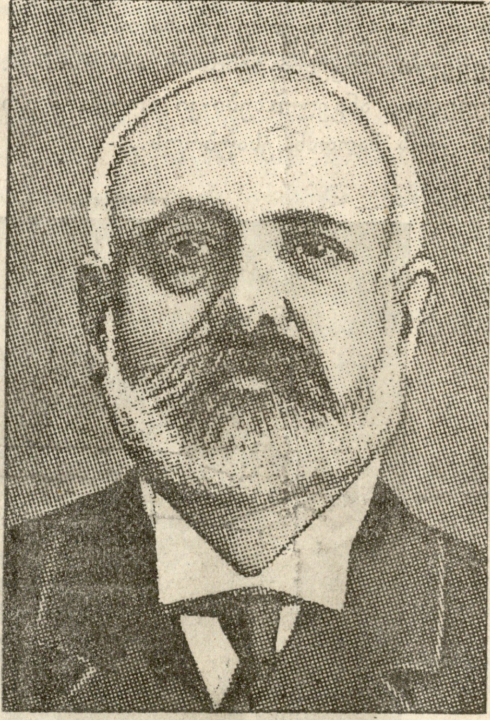
იროდია. როგორია ეგ ღვთის ღვინო? რომელი ვენახიდანაა ის? ან რომელ მარანში მოიპოვება იგი?..

იროდი. (საფაქს თვაღს ჯღან აშორებს) ტიგელინ, არაფერი გითხრათ კეისარმა თქვენი რომში ყოფნის დროს...

ტიგელინი. რის შესახებ, მეფეო?

იროდი. რის შესახებ?... ა, მე რაღაც გკითხეთ, არა? რა მინდოდა, დამავიწყდა?

იროდია. თქვენ ისევ ჩემ ქალს უყურებთ!? ნუ უყურებთ! აკი გითხარით კიდევ...

ფერერო.

ცნობილი ესპანელი საზოგადო მოღვაწე და რესპუბლიკელი, რომელიც 30 სექტემბერს დაწვრიტეს.

იროდი. თქვენ მხოლოდ მაგას ამბობთ!

იროდია. და ეხლაც ხელ-ახლად გიმეორებთ!...

იროდი. ბევრს ლაპარაკობენ ეხლა იქ ტაძრის აღდგენაზე? ან რას ლაპარაკობენ? საკურთხეველის ფარდა დაიკარგაო, არ ამბობენ?

იროდია. ის შენ თითონ წამოიღე. რას ლაპარაკობ, შენც აღარ გესმის! აქ ყოფნა არ მინდა... დავბრუნდეთ...

იროდი. სალომე, იცეკვეთ ჩემთვის!...

იროდია. მე არა მსურს, რომ მან იცეკვოს!

სალომე. სრულებით არ მინდა ეხლა ცეკვა, მმართველო.

იროდი. სალომე, იროდიას ასულო, იცეკვეთ ჩემი გულისათვის.

სალომე. არ ვიცეკვებ, მმართველო!

იროდია. (სიცილით) აი, ასე ასრულებს თქვენ სიტყვას!..

იროდი. რა მენაღვლება, იცეკვებს იგი თუ არა! სულ ერთი არის ჩემთვის! დღეს მე ბედნიერი ვარ, მეტად ბედნიერი! ასე ბედნიერი არასოდეს არა ვყოფილვარ...

პირველი მეომარი. მოლუშული სახე აქვს მმართველს. განა სახე-მოლუშული არ არის იგი?

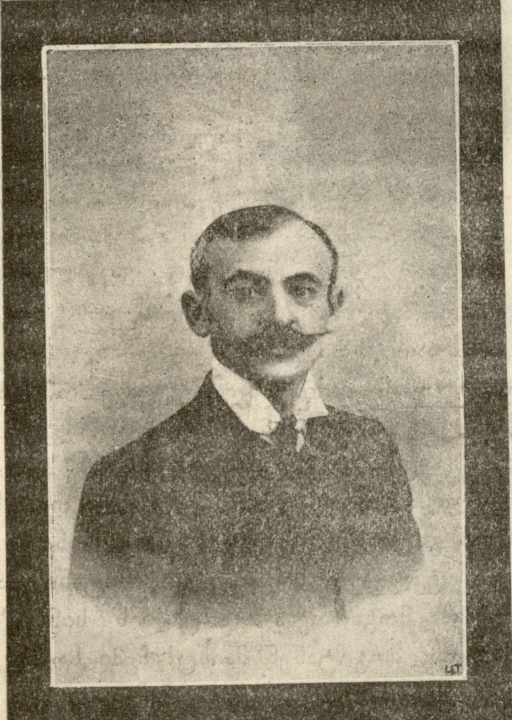
მეორე მეომარი. მოლუშულია.

ირილი. ან რად არ უნდა ვიყო ბედნიერი? კეისარს, ქვეყნიერების მპყრობელს, მბრძანებელს ქვეყნისას, ძლიერ ვუსყვარვარ. ეხლა ხან ძვირფასი საჩუქარი გამომიგზავნა. აღმითქვა, რომში დაიბაროს ჩემი მტერი, კაპადოკიის მეფე. შეიძლება, ჯვარს აცვას იგი. კეისარს ნება აქვს, თავის სურვილისამებრ იმოქმედოს. იგი მბრძანებელია! აი, თქვენც ხედავთ ეხლა, ნება მაქვს ბედნიერად ვაღვიარო ჩემი თავი. არარას შეუძლიან მთელ სამყაროზე ჩემი სიხარულის და რღვევა!..

ხმა იოქანანისა. ის ტახტზე იჯდება. მას მეწამული პორფილი ექნება წამოსხმული! ხელთ ეპყრობა ოქროს საკურე, სავსე მისივე ლანძღვა-გინებით, და ანგელოზი ღვთისა იმას განგმირავს... მატლით გაიხრწნება მისი ტანი!..

ირილი. ხომ გაიგონეთ, რა სთქვა თქვენ შესახებ? მატლები გახრწნიანო, — თქვენ შესახება სთქვა.

ირილი. ჩემზე არ ამბობს მაგას. ჩემზე არაფერი ცუდი არ უთქვამს. მაგას „კაპადოკიის მეფეზე ამბობს, ჩემ მტერზე, კაპადოკიის მეფეზე. მატლები იმას გახრწნიან და არა მე...

მიხეილ კიკნაძე.
(იხ. „დროება“ N 225).

ჩემზე მაგას არაფერი ცუდი არ უთქვამს, გარდა იმისა, რომ უსამართლოდ სცნო ჩემი საქციელი, რადგან ცოლად ჩემი ძმის მეუღლე წამოვიყვანე. შეიძლება, მართალიც იყოს... თქვენც ხომ უშვილო ხართ?

ირილი. მე უშვილო ვარ? მე?.. მერე თქვენ ამბობთ მაგას? თქვენ, რომელიც განუწყვეტლივ ჩემ ქალს შეჰყურებთ!? თქვენ, რომელმაც მოინდომეთ თქვენსავე დასატკობად გეთამაშებინათ იგი?! საცინელია სწორედ!.. მე მყავდა ბავშვი. თქვენ-კი არასოდეს არა გყოლიათ. თქვენის მხევალთაგანაც-კი... მე-კი არა ვარ უშვილო, თქვენა ხართ!..

ირილი. დაჩემდით! მე გეუბნებით, უშვილო ხართ-მეთქი! თქვენ არ გყოლიათ ბავშვი. და წინასწარმეტყველიც ამბობს, რომ ჩვენი შეუღლება ნამდვილი არ არისო. ის ამბობს, ჩვენი შეუღლება სისხლის შერევააო და ეს მეუღლეობა უბედურებას დგვატებს თავზე!.. ვაი თუ მართალიც იყოს?! მაგრამ ეხლა დრო არ არის მაგ ლაპარაკისა, ეხლა მსურს ბედნიერი ვიყო და მართლაც ბედნიერი ვარ, მეტად ბედნიერი. სრულებით არაფერი არ მაკლია!..

ირილი. ძლიერ მიხარია, რომ საამო ნეტარებაში ხართ ამ საღამოს. უჩვეველია ეს თქვენთვის. მაგრამ გვიან არის უკვე! დავბრუნდეთ ისევ. ნუ გავიწყდებათ, რომ დილაზე, მზის ამოსვლისას ყველანი სანადიროდ მივდივართ... კეისრის ელჩებს ხომ ყველაფრით უნდა ვცეთ პატივი?!

მეორე მეომარი. რა რიგ მოლუშულია მმართველი!

პირველი მეომარი. ჰო, მოლუშული სახე აქვს!

ირილი. სალომე, სალომე, ჩემ დასატკობად ითამაშე! გემუდარებით, ჩემი გულისათვის იცეკვეთ. მოწყენილი ვარ ამ საღამოს. დიახ, ამ საღამოს მოწყენილი ვარ. აქ რომ გამოვდიოდით, სისხლში დამისხლტა ფეხი, — ეს ცუდი ნიშანია. მე გავიგონე... დარწმუნებული ვარ, რომ მესმოდა მალლა ჰაერში ფრთების ფრთხილი, უხარმახარ ფრთების ფრთხილი... არ ვიცი, რას უნდა მოასწავებდეს! სეველა დამაწვა დღეს, ამიტომ ჩემს დასატკობად იცეკვეთ. იცეკვეთ ჩემთვის, სალომე, გემუდარებით! თუ ჩემთვის იცეკვებთ, მაშინ მომთხოვეთ, რასაც ისურვებთ, და მეც ყველაფერს მოგცემთ. მაშ ითამაშეთ ჩემი გულისთვის, სალომე! ყველაფერს, რასაც მოითხოვთ, მოგცემთ, ჩემი სამეფოს ნახევარიც რომ იყოს...

სალომე. (წამოადგება) ყველაფერს მომცემთ, რასაცა გთხოვთ, მმართველო?

ირილი. არ ითამაშო, ჩემო ქალო!

ირილი. ყველაფერს, ჩემი სამეფოს ნახევარიც რომ იყოს!..

სალომე. ფიცს მაძლევეთ, მმართველო?

ირილი. ფიცს გაძლევ, სალომე!

ირილი. ნუ ითამაშებთ, ჩემო ქალო!

სალომე. რას იფიცავთ, მმართველო?

ირილი. სიცოცხლეს ჩემსა, ჩემს გვირგვინს, ჩემს ღმერთებს ვფიცავ! რასაც-კი ითხოვთ, ყველაფერს მოგცემთ, ჩემი სამეფოს ნახევარიც რომ იყოს! თუ-კი ჩემი გულისთვის იცეკვებთ!? ო, სალომე, სალომე, ითამაშე ჩემს დასატკობად!

სალომე. არ დავავიწყდეთ, მმართველო, რომ დაიფიცეთ!

ირილი. მე ფიცო დავდე, სალომე!..

სალომე. ყველაფერი, რასაც-კი მოგთხოვთ, თქვენი სამეფოს ნახევარიც რომ იყოს?!

ირილი. ნუ ითამაშებ, ჩემო ქალო!

ირილი. ჩემი სამეფოს ნახევარიც რომ იყოს! შენ დედოფალი იქნები, მშვენიერი სალომე, თუ ჩემ სამეფოს ნახევარს მომთხოვ! განა მშვენიერი დედოფალი არ იქნება!.. აქ ცივა!.. ცივი ქარი ჰქრის და ისევ... მაგრამ რად მესმის ჰაერში ისევ იმ ფრთების ფრთხილი?! ო, თითქო რაღაცა ფრინველი, დიდი, შავი ფრინველი, დასტრიალებს თავს ამ ტერასას. რატომ ვერა ვხედავ იმ ფრინველს? საშინელია მისი ფრთების შრიალი! ამ ფრთების მოქნევით გამოწვეული ქარი საშინელია. ცივი, მძაფრი ქარია... მაგრამ არა, სრულებითაც არა ცივა! პირ-იქით, მეტის-მეტად ცხელა, ცხელა... სუნთქვა მეკვრის. წყალი დამისხით ხელებზე!.. თოვლი მომეციოთ გასაგრილებლად! გამიხსენით მანტია! ჩქარა, ჩქარა მანტია გამიხსენით! არა... დაანებეთ თავი! ეს ჩემი გვირგვინი მამწარებს ასე, ვარდის გვირგვინი მმატებს წყლულს... თითქო ცეცხლისაა ყვავილებიო... შუბლი დამიწვს!.. (თავიდან გვირგვინს მოიგდევს და მაგიდაზე გადატყორცნის). აჰა, ძლიერს ამოვიტყვი სული! რა რიგ წითელია ეს ფოთელი, თითქო თეთრ სუფრაზე დანთხეული სისხლის წვეთიაო. მაგრამ არაფერია... არ შეიძლება, ყველაფერში მომასწავლებელ ნიშნების ძებნა! მაშინ ცხოვრება სრულიად შეუძლებელი შეიქმნება. უკეთესია ისა ვთქვათ, რომ სისხლის წვეთი ისევ მშვენიერია, როგორც ფოთელი ვარდისა. ვაცილებით უკეთესი იქნებოდა, ეს უვეთქვა... მაგრამ დავანებოთ თავი. ეხ-

ლა ბედნიერი ვარ, ძლიერ ბედნიერი! მე ნება მაქვს, ბედნიერებში ვაღვიარო ჩემი თავი. ხომ მართალია? თქვენი ასული ჩემთვის ითამაშებს! ხომ მართალია, სალომე? ჩემს გასართობად იცეკვებთ? აკი აღმითქვით, ვიცეკვებო...

იროდია. მე არ მსურს, რომ მან ითამაშოს!

სალომე. თქვენი გულისთვის ვიცეკვებ, მმართველო!

იროდი. ხომ გაიგონეთ, რა სთქვა თქვენმა ასულმა? ჩემთვის იცეკვებს! ოხ, რა რიგ სასიამოვნოა, რომ ჩემთვის თამაშობთ! სალომე! და როცა თამაშს მორჩებით, არ დაივიწყოთ—რაც გსურთ, მომთხოვეთ, ყველაფერი, რაც მოისურვოთ. მოგცემთ, მოგცემთ, სალომე, ჩემი სამეფოს ნახევარიც რომ იყოს... ხომ ფიციც დავდე...

სალომე. თქვენ დაიფიცეთ უკვე, მმართველო!

იროდი. ჩემი ფიცი არასოდეს არ გამიტეხია. მე ის არა ვარ, ფიცს რომ ადვილად ჰღალატობს ხოლმე. სიცრუე არ მიყვარს... მე მონა ვარ ჩემის სიტყვისა, ხოლო ჩემი სიტყვა—მეფური სიტყვაა! კაპადოკიის მეფე სტრუობს ყოველთვის; მაგრამ ის განა ჰქმნარტი მეფეა? ის ლაჩარია! ჩემი ვალიც ჰმართებს იმას, მაგრამ გადახდას აღარ აპირებს... გულის-ამამღვრეველს ამბებს სთხზავს იგი... მაგრამ კეისარი აცვამს ჯვარს, როცა იგი რომში დაბრუნდება. დარწმუნებული ვარ, კეისარი ჯვარზე გააკრავს! და ესეც რომ არ მოხდეს, მაინც მოკვდება, მატლით გახრწნილი! წინასწარმეტყველმა სთქვა ესა! მაშ, სალომე, რაღას ელით?

სალომე. ჩემ მოახლეებს. კეთილსუნელებს და შვიდი ჩადრი უნდა მომგვარონ და ეს სანდალიებიც გამაძრონ ფეხთით! (მხეკვლებს შემოაქვთ კეთილ-სუნელებს, შვიდი ჩადრა და საღამუს ფეხთ ხდახს).

იროდი. ა! ფეხშიშველი აპირებ ცეკვას? ძლიერ კარგია, კარგია ძლიერ!.. თქვენი პაწია ფეხები მტრედებს დაემგსავსებიან... პატარა, თეთრ ყვავილებს ჰგვანან, აგერ ხეზე რომ ერთმანეთს ელამუნებიან. ოხ, არა, სისხლზე უნდა იცეკვოს განა? მიწაზე სისხლია დანთხეული. მე არა მსურს, რომ სისხლში იცეკვოს... ეს ცუდი ნიშანი იქნება...

იროდია. რა გესაქმებათ, სისხლში იცეკვოს! განა თქვენც სისხლში არ დადიხართ? თქვენ...

იროდი. რა მესაქმება? ახ, შეხედეთ მთვარეს! იგი გაწითლდა, გაწითლდა, ვით სისხლი! განა, წინასწარმეტყველმა არა სთქვა ესა: „მთვარე სისხლივით წითლად შეიღებებაო!“ განა, მართალი არ არის? განა მან არ იწინასწარმეტყველა ეს? თქვენ ყველამ გაიგონეთ ეს სიტყვები! მთვარე სისხლივით გაწითლდა, ვერა ხედავთ?

იროდია. ვხედავ, ვხედავ... ვარსკვლავებიც ძირს ეცემიან ლედვის მწვანე ნაყოფისაყით. ხომ ასეა? მზეც ძაძით შეიმოსა და მიწის მეფენი შიშმა მოიცვა. ეს მაინც მართალია. მთელ სიცოცხლეში ერთხელ მაინც მართალი სთქვა იმ კაცმა... მიწის მეფენი შიშმა შეიპყრო... მაგრამ დავბრუნდეთ. თქვენ ავად ხართ... რომში იფიქრებენ, რომ თქვენ შემოილილი ხართ... გეუბნებით, დავბრუნდეთ!

ხმა იოქანანს. ვინ არის ის, რომელიც ედომიდან მო-

დის; რომელიც მოდის ბოსრიდან წითელს, მეწამულს სამოსელში, გაბრწყინებული თავის სამკაულის მშვენიერებით და ძალთა სიდიდით? რად შეღებილა აღის ფრად სამოსელი თქვენი?

იროდია. დავბრუნდეთ! ამ კაცის ხმას მოთმინებიდან გამოვყვივარ. მე არა მსურს, რომ ჩემმა ქალმა იცეკვოს, სანამ ის კაცი იქიდან ყვირის! არა მსურს, რომ იცეკვოს, სანამ თქვენ ასე შეჰყურებთ ასულს!.. ერთის სიტყვით, არა მსურს, რომ მან იცეკვოს...

იროდი. ნუ წამოდგები აქედან, მეუღლე ჩემო, დედოფალ ჩემო! ეგ უნაყოფო იქნება! არ წამოვალ, ვიდრე არ იცეკვებს... იცეკვეთ, სალომე, იცეკვეთ ჩემს დასატკობად!..

იროდია. ნუ იცეკვებთ, ჩემო ქალო!..

სალომე. მე უკვე მზად ვარ, მმართველო! (საღამე „შიდ ჩადრას“ ცეკვას შესწრულებს).

იროდი. აჰ, საუცხოვო! მშვენიერია! ხომ დაინახეთ, ჩემს დასატკობად თქვენმა ასულმა იცეკვა! მომიახლოვდი, სალომე! ახლო მოდექით, რომ შეგძლო თქვენი დაჯილდოვება! ო-ოჰ, მოცეკვავე ქალებს უზღად ვაჯილდოვებ ხოლმე!

შენც უზღად დაგაჯილოვებ!.. ყველაფერს მოგცემ, რასაც ისურვებ!.. მითხარი, რა გსურს?

სალომე. (დაჩაქებს) მინდა, ეხლავე მომიტანონ ვერცხლისა სინით...

იროდი. (სიცილით) ვერცხლის სინით?.. ჰო, რაღა თქმა უნდა, ვერცხლისა სინით... თვალ-წარმტაცია, ხომ მართალია? მაშ რა გსურთ, რომ ვერცხლის სინით მოგართვან, ძვირფასო და კეკლუცო სალომე, ურიასტანის ქალებში უუმშვენიერესო? რა მოგართვან ვერცხლის სინით? მითხარით! რაც უნდა იყოს, მოგიტანენ მაინც! ჩემი საუნჯე თქვენ გეკუთვნით!.. მაშ რა არის ის, სალომე?

სალომე. (წამოადგება) თავი იოქანანისა!

იროდია. აჰა! მშვენიერი სიტყვაა, ასულ ჩემო!

იროდი. არა, არა!

იროდია. მშვენიერი პასუხია, ასულ ჩემო!

იროდი. არა, არა, სალომე! თქვენ მაგას არ მომთხოვთ! ყურს ნუ დაუგდებთ დედა თქვენს: ის ყოველთვის ურიგოდ გირჩევთ ხოლმე!

სალომე. მე დედას არ ვუგდებ ყურს! ჩემ სასიამოვნოდ გთხოვთ იოქანანის თავს ვერცხლის სინით! თქვენ ფიცი დასდეთ, იროდი! არ დაივიწყოთ თქვენი ფიცი!

იროდი. ვიცი. ჩემი ღმერთები დავიფიცე. ეს კარგად ვიცი! მაგრამ გემუდარებით, სალომე, მომთხოვეთ სხვა რამე! ჩემი სამეფოს ნახევარი მომთხოვეთ,—მე გაჩუქებთ იმას! მაგრამ ნულა მომთხოვეთ იმას, რასაც ეხლა მთხოვთ!

სალომე. მე გთხოვთ იოქანანის თავს!

იროდი. არა, არა, მე არა მსურს!

სალომე. თქვენ ფიცი დასდეთ, იროდი!

3. დადვაძე.

(დასახრული იქნება)

